

Uitgelicht

OPMERKELIJK Met de bouw van de kijkhut is een investering van 20.000 euro gemoeid. De financiering is op een paar duizend euro na rond.

Kijken naar niet bestaande vogels

► O.C. Hooymeijer gaat merkwaardige kijkhut in Rottige Meenthe bouwen

Na een vogelgids voor niet-bestaande vogels van Europa, gaat kunstenaar O.C. (Onno) Hooymeijer nog een stap verder met zijn fantasie. Dichtbij zijn huis aan het Voetpad in Nijetrijne komt een kijkhut voor niet-bestaande vogels van de Rottige Meenthe. Hooymeijer gaat hem zelf bouwen.

Zeegier (*phgyppapius mharus*).

Niek van der Oord

De plannen zijn geen fantasie. Hooymeijer (59) weet al precies hoe de kijkhut eruit komt te zien. Hij maakte zelf een maquette. Volgend voorjaar moet het houten bouwwerk er staan. 'Het wordt een prikkelend, surrealistisch kunstwerk, een solide uitkijkpost én een fantastische schuil- en rustplek voor wandelaars en fietsers', aldus beschrijft de kunstenaar zijn creatie.

Hoewel hij op z'n 12e de eerste vogelgids kocht, noemt Hooymeijer zichzelf geen echte vogelaar. 'Ik heb niet zo'n grote kijker, wel een verrekijker. Vogels vind ik boeiend. Zo zag ik hier vorig jaar vlakbij mijn huis een zeearend vliegen. Echt geweldig. Dan sta je een half uur in de schaduw. Als je er een buizerd naast zet, is het net zo'n verhouding als een musje naast een kraai.'

Goudpukeltje
De kijkhut is het vervolg op zijn humoristische vogelgids die ruim baan

geeft aan bedenksels uit zijn creatieve brein. De Kuifhans, De Zomp, het Goudpukeltje, de Rijnduiker, de Grote Zwerver, de zomer- en winterflens, de Napolitaan, de Puntklover en de Steenbroeder; het zijn slechts enkele voorbeelden van zijn verzonden vogels.

► 'Het wordt een prikkelend, surrealistisch kunstwerk'

er op het eerste gezicht normaal uitziet. Er komen drie kijkgleuven met zicht op een vennetje, boschages en riet- en weiland.

Graszoden

Het dak van de hut bestaat uit graszoden ingezaaid met wilde bloemen als klaprozen en korenbloemen. 'Buiten het visuele effect, trekt dit insecten aan die weer als voedsel dienen voor vogels. Nestkasten aan de hut, maar ook verscholen hoekjes en de overstekende dakrand bieden diverse broedmogelijkheden.'

Zo op het oog lijkt het dus een doorsnee vogelkijkhut. Maar wie straks de informatieborden

Rond elke fantasievogel heeft Hooymeijer een verhaal gecreëerd. Hij kan er vol passie over vertellen. Fantasie en werkelijkheid zijn vaak niet van elkaar te onderscheiden. Als bewoner van de Rottige Meenthe miste Hooymeijer een echte vogelhut om zijn eigen schepselen in alle rust te kunnen bekijken.

Staaosbosbeheer en de gemeente zagen wel iets in het originele idee, dat past in de culturele activiteiten die in 2018 rond het thema 'Leeuwarden culturele hoofdstad' worden ont-

plooid. Langs het Voetpad werd een geschikte locatie gevonden. De kunstenaar ging met het ontwerp aan de slag. Het wordt een houten vogelkijkhut op palen die

De hut staat dichtbij een vennetje.

Niek van der Oord ©

leest en de hut betreedt, raakt in verwarring. De kunstenaar kan bij die gedachte een glimlach niet onderdrukken. Op de informatieborden komen afbeeldingen en beschrijvingen van vijftig niet-bestaande vogels van de Rottige Meenthe. 'Ze worden onderverdeeld in water- en veenvrienden,

rietschrijvers, langpotigen en nachtlevenenden', verklaart Hooymeijer de opzet.

Het interieur van de kijkhut schudt de argeloze bezoeker wakker. Een tafel met twee stoelen en een hanglamp daarboven is niet een interieur dat normaliter in een kijkhut staat. Aan de schots

Deze vogel bestaat echt, maar is wel zeldzaam. De kat van Hooymeijer pakte deze watteral. De kunstenaar wil het waterhoentje opzetten.

Niek van der Oord ©

en scheve wand met de kijkgleuven komen verrekijkers te hangen. De grap is dat die niet scherp gesteld kunnen worden. 'Er is helemaal niets door te zien', verkneukt de bedenker zich bij de gedachte hoe een argeloze bezoeker straks probeert beeld te krijgen. Ook de schuinlopende vloer onderstreept het unieke van de vogelkijkhut in de Rottige Meenthe.

Stuyvesant

Op zijn eigen wijze staat O.C. Hooymeijer bij de hut ook stil bij Pieter Stuyvesant. Eén van de informatieborden wordt gewijd aan de beroemde Stellingwerper. 'Deze op een steenworp afstand van de vogelkijkhut opgegroeide

In de hut komen een tafel met twee stoelen.

Niek van der Oord ©

Prikkie

(*phiqueadus res*)

Onverschrokken, ietwat brutale zanger. Niet algemeen langs bergstromen, beken en de kleinere snelstromende rivieren. Wordt echter ook waargenomen bij stilstaand water, waarbij de wat zurige vervuilde boerderijsloten zijn voorkeur hebben. Zwart-grijs-wit kleed en karakteristieke kuif, alsmede in verhouding lange staart. Gitzwarte, iets neerwaarts gerichte, spitse snavel waarmee het Prikkie zijn voedsel, welk meest bestaat uit insecten, geleedpotigen en larven, opprikt. Na het broedseizoen, als de 6 tot 8 jongen zijn uitgevlogen, kunnen vele tientallen vogels zich verzamelen in kersenboomgaarden om zich te goed te doen aan de sappige vruchten en zodoende een vitaminerijke voorraad aan te leggen, waarbij het lichaamsgewicht zelfs kan verdubbelen. Dit in verband met de zware reis naar de Afrikaanse overwinteringsgebieden. Was tijdens WO II onder de Engelse en Canadese geallieerde bevrijdingstroepen geliefd door 'heldhaftig' maar ook vaak roekeloos gedrag. Zang, altijd van open plaats, een luid, vrolijk, licht spottend, wijsje, beginnend met een korte triller, gevolgd door een repeterend 'wrrrot, wrrriet, wrietiet.'

Volksvogelwijshheid:

Oorsprong: Engelse en Canadese

bij kersenooft

zingend op tank tijdens WO II

geallieerde troepen tijdens WO II
If Jhickey sings out
loud, we don't fear
the kraut.

Zingt de Prik zijn hoogste lied, dan
vrezten wij de Duitser niet.
(vertaling)

Duitse Reiger (*ariur stannus gigantus*)

Vier jonge Zwartruggeuven.